

تظاهرات در پاریس : شبه 19 سپتامبر

فراخوان به تظاهرات اعتراضی در پاریس
دراعتراض به اعدام جنایتکارانه نوید افکاری

هموطنان، محافل دموکرات و آزادیخواه ساکن فرانسه!

کشورما ایران در شرایط بس حساسی بسر می برد. رژیم جمهوری اسلامی هردم بیش از گذشته در بحران فرورفته و بن بست هایش در زمینه های گوناگون آشکارتر می گردد. ترس از خیزش توده های وسیع و میلیونی مردم به تنگ آمده علیه نظام حاکم همه سران رژیم را فراگرفته است. در مقابل با امواج عظیم نارضایتی و برای تداوم عمر ننگین نظام است که حکومتگران بیش از گذشته به ابزار سرکوب و کشتار شریف ترین فرزندان مردم ما پناه برده اند. شکنجه بازداشت شدگان، دادن حکم اعدام به متهمین بی گناه، اعدام زندانیان و اعمال فشار به زندانیان سیاسی و کنشگران جامعه مدنی و سیاسی ابعاد گسترده تری پیدا کرده است. تیغ تبعیض و سرکوب تمام اقشار کشور از شمال تا جنوب و از شرق تا غرب، و شهرها و روستاها را فرا گرفته است.

بیائیم دست دردست هم دهیم و دراعتراض به اعدام جنایتکارانه نوید افکاری، برای توقف شکنجه و اعدام و برای آزادی همه زندانیان سیاسی ایران، گرد آمده و در اکسیون اعتراضی شهر پاریس شرکت کنیم.

زمان : شنبه 19 سپتامبر 2020 از ساعت 16 تا 17-30

مکان: میدان حقوق بشر-تروکادرو

**Parvis des Droits de l'Homme, Trocadéro, Paris
16**

انجمن دفاع از زندانیان سیاسی و عقیدتی ایران-پاریس

جمعیت کردهای مقیم فرانسه

هماهنگی ایرانیان-پاریس(دراعتراض به شکنجه و اعدام)

سه شنبه 15 سپتامبر 2020 برابر با 25 شهریور 1399

**اعدام نوید افکاری را محکوم
میکنیم!**

فراخوان

آزادگان!

سناریو اعتراف گیری تحت شکنجه های وحشیانه و سپس اعدام نوید افکاری بجرم اعتراض علیه فشارهای اقتصادی و اجتماعی از سوی حاکمان جمهوری اسلامی به اجرا گذاشته شد. ماشین کشتار مخالفان سیاسی و اجتماعی از سوی استبداد حاکم همچنان باز نمی ایستد و کماکان از میان بهترین فرزندان این سرزمین قربانی میگیرد. دیروز علیرغم اعتراضات سراسری و بینالمللی به صدور حکم اعدام، اما نوید کشتند. اعدام نوید و نویدهای دیگر ولی پایان ماجرا نیست بلکه میتواند آغازی طوفانی برای محکومیت و ابراز انزجار از حاکمیت جمهوری اسلامی و کینه بی پایان مسئولین آن از مخالفان سیاسی و معترضان به اوضاع فاجعه بار اقتصادی و اجتماعی در ایران باشد.

جمهوری اسلامی در برابر مردم معترض به فقر، بیکاری و سایر معضلات اجتماعی پاسخی جز قتل و سرکوب وحشیانه آنها ندارد و پی در پی با اعتراف گیری های اجباری و اعدام معترضان برگمی جدید به پرونده سیاه حکومت چهل و یکساله خود میافزاید.

امروزه اعتراضات سراسری به سرکوب، کشتار، فساد، فقر، بیکاری، بی آیندگی نسل جوان و دهها بحران سیاسی، اجتماعی و اقتصادی

دیگر، ابعادی میلیونی و گسترده دارد. بسیاری دیگر از معترضان بازداشتی دیمه سال 1396 و ابانماه 1398 همانند حیدر قربانی، هوشمند علیپور، سامان کریمی، عباس محمدی، امیرحسین مرادی، سعید تمجیدی و دیگران همچنان تحت شکنجه و زندان و اعدام قرار دارند. حاکمان با شکنجه، اعتراف گیری اجباری و اعدام جوانان بیدار کشورمان مقصودی جز ایجاد رعب و وحشت عمومی در جامعه ندارد. اعدام نوید افکاری نوید گسترش و بسط مبارزه علیه اعدام و علیه جمهوری اسلامی را در پی خواهد داشت.

ما فعالین سیاسی، اجتماعی و فرهنگی ضمن محکوم نمودن این اقدام وحشیانه و ضد بشری جمهوری اسلامی و ضمن همدردی با بازماندگان این ورزشکار و کارگر که بجرم اعتراض به اوضاع فاجعه بار زندگی خود و زحمتکشان و کارگران وحشیانه اعدام شد، نظر تمامی بیداران و افکار عمومی جهانیان را به این اقدام وحشیانه حاکمان مذهبی در ایران جلب نموده و می‌خواهیم که مراتب اعتراض خود را به جمهوری اسلامی اعلام نمایند.

مبارزه و اعتراض را علیه اقدامات جنایتکارانه جمهوری اسلامی و در محکومیت اعدام نوید افکاری و پیشگیری از تکرار آن ادامه می‌دهیم.

این فراخوان از سایت گزارشگران انتشار یافته است

14.9.2020

آدرس برای اعلام پشتیبانی‌ها

gozareshgar1001@yahoo.de

www.gozareshgar.com

“برای طناب دارشان دنبال یک گرددن می‌گردند”

نوید افکاری

حکم اعدام نوید افکاری کشتی‌گیر صاحب نام ایرانی روز شنبه ۱۲ سپتامبر به رغم مطالبات پیگیر محافل حقوق بشری، سیاسی، اجتماعی در داخل و خارج کشور و چهره‌های سرشناس ورزشی ایران و جهان... بدون اطلاع دادن به خانواده و وکیل وی و کسب آخرین ملاقات با اعضای خانواده، در زندان عادل‌آباد شیراز به مورد اجرا درآمد.

سازمان عفو بین‌الملل روز شنبه ۲۲ شهریور، اجرای حکم اعدام در حق نوید افکاری را «تحریف عدالت» خواند که مستلزم دخالت آشکار محافل حقیقی و حقوقی دست‌اندرکار بین‌المللی می‌باشد.

عفو بین‌الملل در توثیق خود نوشت: «ما کاملاً از اعدام مخفیانه نوید افکاری، مرد جوانی که آینده امیدبخشی را پیش روی خود داشت، بهت زده، محزون و دهشت‌زده شدیم. این تحریف مفهوم عدالت نیازمند

اقدام فوری بین‌المللی از طریق دخالت محافل عمومی و خصوصی است».

با اعدام نوید افکاری، جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران این بربریتِ دیگر جمهوری اسلامی را با انزجار محکوم می‌کند و خواستار لغو فوری احکام اعدام صادره در بیدادگاه‌های رژیم جمهوری اسلامی است.

مبارزه برای حذف مجازات اعدام و آزادی بی‌قید و شرط تمامی زندانیان سیاسی و عقیدتی در ایران را به یک کارزار جهانی تبدیل نمائیم!

نه به مجازات اعدام در ایران!

بیانیه ۸۰ سندیکای کارگری در سراسر

د نیا

نه به مجازات اعدام در ایران!

بار دیگر نفرت عمیق رژیم سرکوبگر ایران نسبت به مردم کشور خودش صفحه اول رسانه های سراسر جهان را پر کرده است. رژیم ایران برای کنترل جامعه آشفته پر غلیان، اعدام ها و محکومیت به مرگ را تشدید کرده است، به ویژه علیه دستگیر شدگان در طی تظاهرات ژانویه ۲۰۱۸ و نوامبر ۲۰۱۹.

امیرحسین مرادی دارنده مدال نقره المپیاد نجوم در سال ۲۰۱۷، علی یونسی برنده مدال طلای المپیاد جهانی نجوم در چین در سال ۲۰۱۸، نوید افکاری کشتی گیر مشهور در کشور خود و صاحب چندین عنوان قهرمانی، همه آن ها در انتظار اعدام هستند، اتهام آن ها شرکت در تظاهرات اعتراضی نوامبر ۲۰۱۹ علیه هزینه بالای زندگی. آن ها چند چهره معروف در میان هزاران نفر ناشناخته هستند.

در آخرین گزارش سازمان عفو بین الملل، "ایران: بشریت پایمال شده" آمده است:

• استفاده گسترده از شکنجه، ضرب و شتم، شلاق زدن، شکنجه با برق، آویزان کردن، اعدام قلبی، "تخته آب" (غرق کرن قلبی)، خشونت جنسی، تزریق مواد شیمیایی و عدم درمان و مراقبت پزشکی

• محاکمه غیر عادلانه صدها نفر به اتهامات بی پایه در رابطه با امنیت ملی

• صدور احکام اعدام بر اساس "اعترافات" زیر شکنجه.

رژیم ایران علاوه بر سرکوب های رسمی، از اپیدمی کروناویروس برای خلاص شدن از شر زندانیان سیاسی خود استفاده می کند. طبق اسناد رسمی که به دست سازمان عفو بین الملل رسیده، حکومت ایران درخواست های مکرر مقامات ارشد زندان در ایران جهت دریافت منابع لازم برای کنترل شیوع کروناویروس در زندان ها و معالجه زندانیان را عمدا نادیده گرفته است. از نظر رژیم برای نابودی مخالفان سیاسی و ایجاد وحشت در جامعه، هر اقدامی جایز است.

سازمان های عضو «شبکه سندیکائی جهانی همبستگی و مبارزه» بار

دیگر بر حمایت خود از مردم ایران و بر همبستگی خود با کارگران ایران تأکید می کنند.

ما اعمال سرکوبگراییانه و اذیت و آزارهای غیرقابل تحمل علیه معلمان، سندیکالیست ها، نویسندگان و فعالین مدافع حقوق کارگران و حقوق بشر، کردها و شهروندان عادی در ایران را قویاً محکوم می کنیم.

ما خواهان لغو همه محکومیت های غیرعادلانه و خلاف آزادی های و حقوق بنیادی هستیم. هم چنین در دوران اپیدمی ویروس کووید ۱۹ خواهان آزادی بدون قید و شرط و فوری همه سندیکالیست ها و فعالین مدافع حقوق کارگران زندانی شده به خاطر فعالیت های سندیکایی اشان هستیم.

اتحادیه کارگری و مردمی برزیل (CSP-Conlutas) - برزیل

کنفدراسیون عمومی کار (CGT) - اسپانیا

اتحادیه سندیکای همبستگی - (Solidaires) فرانسه

کنفدراسیون عمومی کار - (CGT-B) بورکینافاسو

کنفدراسیون جنبش مردم اندونزی (KPRI) - اندونزی

کنفدراسیون سندیکایی - (Intersindical) اسپانیا

اتحادیه ملی مستقل کارکنان دولت (SNAPAP) - الجزایر

نبرد کارگر - هائیتی

اتحادیه سندیکایی ایتالیایی - (USI) ایتالیا

کنفدراسیون ملی کارگران - همبستگی کارگری (CNT SO) فرانسه

اتحادیه کمیسیون های پایه (CO.BAS) - اسپانیا

سازمان مستقل عمومی کارگران هائیتی - (OGTHI) هائیتی

سندیکای بین حرفه ای (SI COBAS) - ایتالیا

کنفدراسیون ملی کار (CNT-f) - فرانسه

سندیکای آلترناتیو کاتالونی (IAC) - اسپانیا

اتحادیه عمومی کارگران صحرا - (UGTSARIO) صحرای غربی

همگرایی چپ سندیکایی (ESK) - باسک

کنفدراسیون ملی کارگران سنگال (CNTS / FC) - سنگال

فدراسیون اتحادیه های مستقل کارگری (EFITU) - مصر

سندیکای خودمدیریتی کارگران - (SIAL-COBAS) ایتالیا

فدراسیون عمومی اتحادیه های مستقل (GFIU) - فلسطین

کنفدراسیون طبقه کارگر (CCT) - پاراگوئه

شبکه همبستگی کارگران - پرو

اتحادیه مترقی کارگران نیجر (USPT) - نیجر

اتحادیه ملی سندیکاهای مستقل کارگران سنگال (UNSAS) - سنگال

اتحادیه ملی برای دفاع از طبقه کارگر (UNT) - السالوادور

همبستگی کارگری (SO) - اسپانیا

اتحادیه ملی کارگران راه آهن، دریایی و حمل و نقل - (/ RMT TUC) انگلستان

مرکز ملی کارکنان - کنفدراسیون اتحادیه های کارگری مسیحی (/ CNE CSC) - بلژیک

اتحادیه ملی کارگران کشاورزی - (SINALTRAINAL / CUT) کلمبیا

فدراسیون عمومی پست، تلفن و مخابرات - اتحادیه عمومی کار (FGPTT UGTT /) - تونس

اتحادیه کارگری - اتحادیه کارکنان بخش مالی یونان

اتحادیه ملی کارگران خدمات بهداشتی انسانی (SYNTRASEH) - بنین

اتحادیه کارگران فیوچرز (ASF0C-SN) - برزیل

سازمان های سندیکایی مستقل راه آهن (ORSA Ferrovie) - ایتالیا

اتحادیه ملی معلمان () - (UNNOH) هائیتی

کنفدراسیون متحده کارکنان دانشگاه تحقیقات دانشگاهی پایه (CUB SUR) - ایتالیا

کنفدراسیون متحد کارگران مهاجر (CUB Immigrazione) - ایتالیا

هماهنگی خود مدیریتی حمل و نقل (CAT) ایتالیا

کنفدراسیون متحده کارکنان اعتبارات و بیمه (CUB SALLCA) - ایتالیا

اتحادیه کارگران راه آهن - اتحادیه ملی کارگران (SYTRAIL / UNTM) - مالی

اتحادیه کارگران صنایع غذایی - کنفدراسیون اتحادیه های کارگران انقلابی - (GIDA-IS / DISK) ترکیه

اتحادیه ملی کارگران قطار کوچک آبی (SNTPTB) - سنگال

انجمن ملی کارکنان صندوق تامین خدمات اجتماعی (ANFACSS) - پاناما

شورای دبیرستان های (CLA) - الجزایر

کنفدراسیون متحده حمل و نقل (CUB Trasporti) - ایتالیا

اتحادیه همبستگی آموزش عالی (SESS) - الجزایر

اتحادیه کارگران خدمات پستی فلسطین (PPSWU) - فلسطین

اتحادیه دانشجویان (USE) - بلژیک

اتحادیه کارگران مخابرات (STCC) - پرتغال

اتحادیه کارگران صنایع نفت (Sinutapetrolgas) - ونزوئلا

اتحادیه کارکنان بهداشتی و کارکنان دولتی مکزیک

اتحادیه کارگران پست کانادا (STTP) - کانادا

سندیکای مستقل کارگران پست (SAP) - سوئیس

فدراسیون ملی خبرنگاران آموزش و پرورش (SUTEChili) -

پلتفرم ملی سازمان های حرفه ای بخش عمومی - ساحل عاج

اتحادیه کنگره، لیورپول - (TUC Liverpool) انگلیس

سندیکای مستقل ایالتی برشا (ORMA Brescia) - ایتالیا

فدراسیون سندیکایی خدمات دولتی SUD، کانتون ود (SUD Vaud) (Vaud) سوئیس

اتحادیه کاتالونیا (Metro SU) - کاتالونیا

اتحادیه چرم سازان توزلا و ازمیر - (DERİ-İŞ Tuzla et Izmir) ترکیه

اتحادیه دیگر، کانتون ود (L'autre syndicat) سوئیس

سندیکای خدمات عمومی، شهر بروکسل (CGSP / FGTB Brussels) - بلژیک

کارگران انترناسیونالیست ای.گ. متال برلین (IG Metall Berlin) - آلمان

دانشگاه بوینس آیرس، بهیا بلانکا (SUTEBA / CTA de Bahia Blanca) - آرژانتین

اتحادیه کارگران صنایع نفت و گاز خصوصی - (Chubut/ CGT) آرژانتین

اتحادیه کارکنان دانشگاه و کالج UCU لیورپول (UCU Liverpool) - انگلستان

کارگران صنایع جهان - کمیسیون همبستگی بین المللی (IWW)

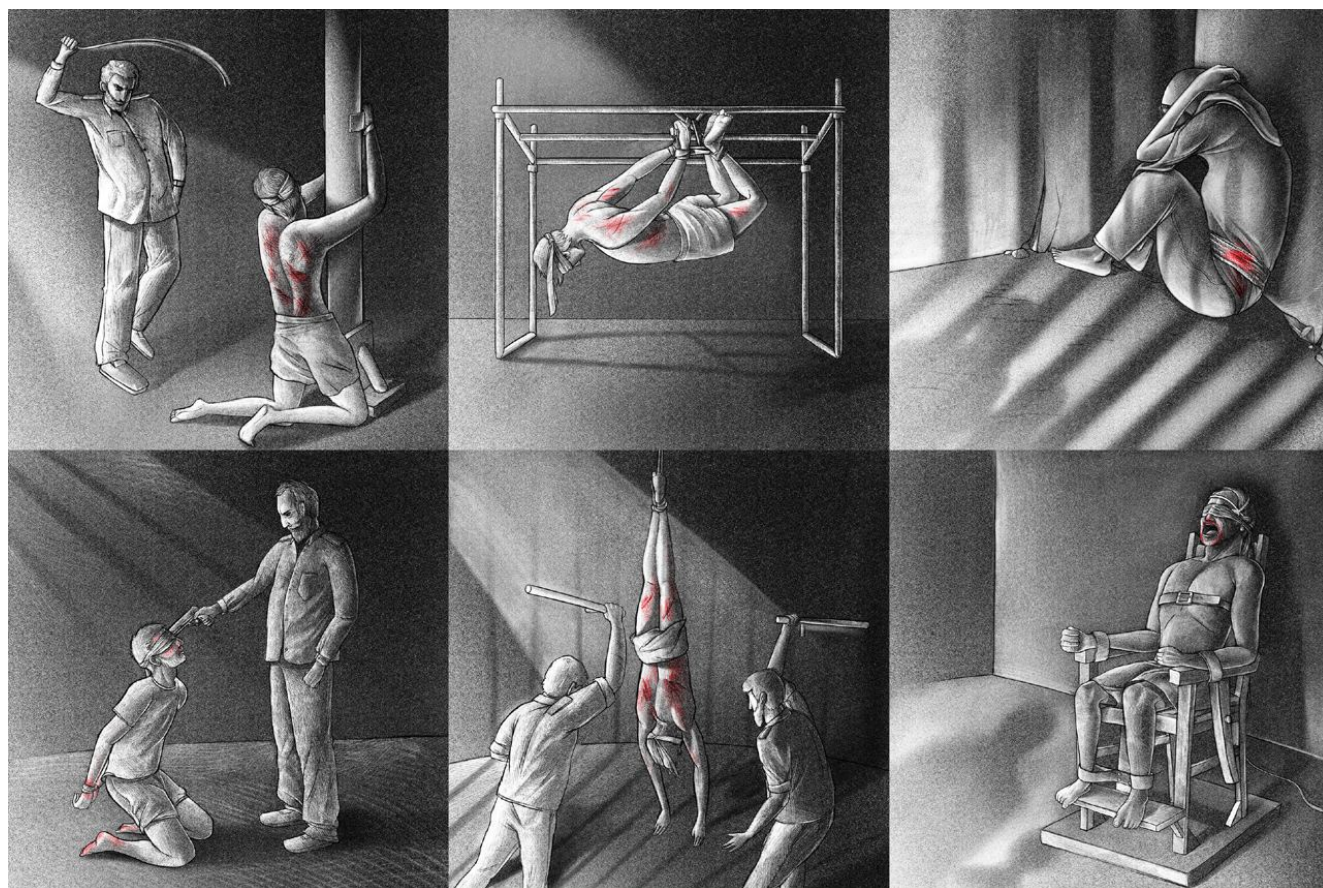
تبادل اطلاعات بین المللی (آلمان TIE) آلمان

گرایش بین المللی (رهايي) - فرانسه

ردیاب جهانی مانیورینگ (GMO) - هنگ کنگ

گرایش سندیکالیست انقلابی (CSR) - فرانسه
نه به تضعیقات، هماهنگی مبارزه - ایتالیا
همبستگی سوسیالیستی با کارگران در ایران (SSTI) - فرانسه
ابتکار همبستگی پایه (BASO) - آلمان
مقاومت کارگری - کارگران فیات-ایریس بوس - ایتالیا
سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

گزارشی از شکنجه در زندان‌های ایران

شلاق، آزار جنسی، شوک الکتریکی و دیگر انواع شکنجه

علیه بازداشت شدگان اعتراضات آبان

گزارش عفو بین‌الملل از شکنجه بازداشت شدگان آبان ۱۳۹۸

عفو بین‌الملل - اطلاعیه مطبوعاتی ۱۲ شهریور ۱۳۹۹ - دوم سپتامبر ۲۰۲۰

شلاق، آزار جنسی، شوک الکتریکی و دیگر انواع شکنجه علیه بازداشت شدگان اعتراضات آبان - گزارش جدید

● شکنجه‌ی گسترده شامل ضرب و شتم، شلاق، شوک الکتریکی، آویزان کردن، اعدام‌های نمایشی، القای حس خفگی با آب، خشونت جنسی، تجویز اجباری مواد شیمیایی و محرومیت از مراقبت‌های پزشکی.

● محاکمهی صدها نفر با اتهامات امنیتی بی‌اساس و همراه با نقض شدید موازین دادرسی عادلانه.

● صدور احکام اعدام بر اساس «اعترافات» اجباری گرفته شده تحت شکنجه

سازمان عفو بین‌الملل امروز گزارش مفصلی منتشر کرد که نشان می‌دهد مأموران نیروی‌های انتظامی، اطلاعاتی و امنیتی و مقامات زندانها، با همدستی قضات و دادستانها، مرتکب مجموعه‌ای تکانه‌دهنده از موارد نقض حقوق بشر شده‌اند. این موارد شامل بازداشت‌های خودسرانه، ناپدیدسازی‌های قهری، شکنجه و سایر رفتارهای بیرحمانه و غیرانسانی علیه بازداشت‌شدگان اعتراضات سراسری آبان ۱۳۹۸ می‌شود.

این گزارش با عنوان «ویرانگران انسانیت: بازداشت‌های گسترده، ناپدیدسازی و شکنجه در پی اعتراضات آبان ۹۸ در ایران»، مستند کننده‌ی روایت‌های هولناک ده‌ها تن از معترضان، عابران و دیگر افرادی است که با خشونت دستگیر شدند، به‌نحو قهری ناپدید گشتند،

در سلول‌های انفرادی و بدون امکان ارتباط با جهان بیرون نگه داشته شدند، به‌طور نظام‌مند از دسترسی به وکلای خود در طول بازجویی‌ها محروم ماندند، و بارها و بارها برای دادن «اعترافات» شکنجه شدند.

این آسیب‌دیدگان، بخشی از ۷۰۰۰ مرد، زن و کودکی را تشکیل می‌دهند که توسط مقامات ایرانی طی سرکوب خونین اعتراضات و در ظرف تنها چند روز دستگیر شدند. آسیب‌دیدگان شامل کودکانی به کم‌سنی ۱۰ سال می‌شوند، و همچنین معترضان و شاهدان زخمی‌ای که در مراکز درمانی و در حین دریافت مراقبت‌های پزشکی برای رسیدگی به زخم‌های ناشی از شلیک گلوله دستگیر شدند؛ به‌علاوه‌ی مدافعان حقوق بشر از جمله فعالان حقوق اقلیت‌ها، خبرنگاران و افرادی که در مراسم یادبود کشته‌شدگان در اعتراضات شرکت کرده بودند. صدها نفر، در پی دادگاه‌های به‌شدت ناعادلانه‌ای که توسط قضاات مغرض و پشت درهای بسته برگزار شد، اغلب کمتر از یک ساعت به‌طول انجامید، و به‌طور نظام‌مند به «اعترافات» گرفته شده تحت شکنجه استناد و تکیه کرد، به حبس و شلاق محکوم گشته‌اند و چندین نفر نیز با مجازات اعدام رو به رو شده‌اند.

دیانا الطحاوی، معاون بخش خاورمیانه و شمال آفریقای عفو بین‌الملل گفت: «در روزهای پس از اعتراضات سراسری، ویدئوهایی که نشان می‌داد نیروهای امنیتی به عمد معترضان و شاهدان غیر مسلح را می‌کشند و مجروح می‌کنند، موجی از بهت و خشم در سراسر جهان گسترده. در مقایسه، مجموعه‌ی بیرحمی‌هایی که دور از چشم عموم، از سوی مقامات ایرانی در حق بازداشت‌شدگان و خانواده‌های آنان اعمال شده، باز نمود بسیار کمتری یافته است.»

وی افزود: «دادستان‌های ایران، به جای انجام تحقیقات درباره شکایت‌های مرتبط با ناپدیدسازی قهری، شکنجه و سایر بدرفتاری‌ها و جنایات علیه بازداشت‌شدگان، با عملیات سرکوب همدست شده‌اند و علیه صدها نفر، صرفاً به دلیل استفاده مسالمت‌آمیزشان از حق خود بر آزادی بیان، تشکل و تجمع، اتهامات امنیتی بی‌اساس مطرح کرده‌اند. در همین فضا، قضاات ایران نیز با تکیه بر «اعترافات» اخذ شده تحت شکنجه، احکام مجرمیت صادر کرده‌اند. این انبوه جنایات و تخلفات، که همراه با مصونیت کامل عاملان و آمران از مجازات رخ داده است، با موجی از «اعترافات» اجباری تلویزیونی در ویدئوهای تبلیغاتی حکومتی و نیز اظهارات ناشایست مقامات عالیرتبه همراه بوده است که نیروهای اطلاعاتی و امنیتی را به

دلیل ایفای نقششان در این سرکوب خونین ستایش کرده‌اند.»

عفو بین‌الملل اسامی و مشخصات بیش از ۵۰۰ تن از معترضان و دیگر افراد، از جمله خبرنگاران و مدافعان حقوق بشر، که در رابطه با این اعتراضات تحت پیگردهای کیفری ناعادلانه قرار گرفته‌اند، را ثبت کرده است.

مدت زندان صادره برای محکومین از یک ماه تا ۱۰ سال بوده، که بر اساس اتهامات امنیتی واهی یا مبهم، مانند «اجتماع و تبانی برای اقدام علیه امنیت ملی»، «تبلیغ علیه نظام»، «اخلال در نظم عمومی» و «توهین به مقام رهبری» صادر شده است.

از میان این افراد، حداقل سه نفر، با نام‌های امیرحسین مرادی، محمد رجبی و سعید تمجیدی به اتهام «محاربه» از طریق تخریب و تحریق محکوم به اعدام شدند؛ و یک نفر دیگر با نام حسین ریحانی با اتهامی مشابه در انتظار تشکیل دادگاه و در معرض خطر حکم اعدام است.

بیش از ۱۵ نفر که مورد شناخت عفو بین‌الملل هستند، علاوه بر مجازات زندان، به مجازات شلاق نیز محکوم شده‌اند. در مورد حداقل دو نفر از این افراد، مجازات شلاق به اجرا گذاشته شده است.

این سازمان معتقد است که با توجه به شمار بالای دستگیری‌های صورت گرفته و الگوهای تعقیب و مجازات در کشور ایران در موارد دستگیری و بازداشت خودسرانه توسط نیروهای اطلاعات و نهادهای امنیتی، تعداد واقعی افرادی که در رابطه با اعتراضات آبان ۹۸ تحت تعقیب قرار گرفته و محکوم شده‌اند بسیار بیشتر از اعداد مذکور است.

عفو بین‌الملل از کشورهای عضو شورای حقوق بشر سازمان ملل و دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل می‌خواهد که برای پایان دادن به این مصونیت طولانی‌مدت و نظام‌مند در خصوص نقض فاحش حقوق بشر در ایران قدم‌های فوری بردارند، از جمله از طریق ایجاد یک ساز و کار تحقیقاتی با هدف اطمینان یافتن از پاسخگویی، مسئولیت‌پذیری و تضمین عدم تکرار.

این سازمان همچنین از تمامی کشورهای عضو سازمان ملل درخواست می‌کند که با جدیت از مقامات ایران بخواهند که فوراً و بدون قید و شرط تمام کسانی که تنها به دلیل استفاده مسالمت‌آمیز از حقوق

خود بر آزادی بیان، تشکل و تجمع در رابطه با اعتراضات آبان ۱۳۹۸ در حبس به سر می‌برند را آزاد کنند؛ کلیه محکومیت‌های حاصل از دادرسی‌های ناعادلانه، از جمله محکومیت‌هایی متکی بر اظهارات اخذ شده تحت شکنجه یا سایر بدرفتاری‌ها را لغو کنند؛ و افراد مسئول در موارد نقض حقوق بشر را پاسخگو نگه دارند.

اپیدمی شکنجه

تحقیقات سازمان عفو بین‌الملل نشان می‌دهد که شکنجه و سایر بدرفتاری‌ها به شکل گسترده توسط نیروهای پلیس، اطلاعات و نهادهای امنیتی و مقامات زندان علیه مردان، زنان و کودکان، چه در هنگام دستگیری و چه در دوران بازداشت به کار رفته است. مقامات دادستانی و قضایی تعهدات قانونی خود را برای انجام بازرسی‌های مستقل و بی‌طرفانه از بازداشتگاه‌ها، از جمله مکان‌هایی که توسط نهادهای امنیتی و اطلاعاتی اداره می‌شوند، و نیز حصول اطمینان از اجرای مقررات قانونی که استفاده از بازداشتگاه‌های مخفی و شکنجه و سایر بدرفتاری‌ها در حق زندانیان را ممنوع می‌کنند، زیر پا گذاشته‌اند.

شکنجه در جهت مجازات، ارباب و تحقیر بازداشت‌شدگان و همچنین منظمًا به منظور اخذ «اعترافات» اجباری و اقرار به جرم، نه فقط در رابطه با شرکت در اعتراضات، بلکه در مورد ادعاهای مقامات در مورد ارتباط بازداشت‌شدگان با گروه‌های مخالف، مدافعان حقوق بشر، رسانه‌های خارج از ایران و دولت‌های خارجی مورد استفاده قرار گرفته است.

تحقیقات عفو بین‌الملل نشان می‌دهد که قربانیان، در حالی که کیسه‌های روی سرشان کشیده یا به آن‌ها چشم‌بند زده بودند، با مشت و لگد مورد ضرب و جرح قرار گرفته و شالق زده شده‌اند؛ با چوب، لوله‌های شلنگ لاستیکی، باتوم و کابل کتک خورده‌اند؛ برای مدت زمان طولانی از پا یا دست آویزان شده‌اند یا مجبور شده‌اند در حالت‌های دردآوری بنشینند یا بایستند؛ از غذای کافی و آب آشامیدنی محروم شده‌اند؛ زمان‌های طولانی، گاهی برای هفته‌ها یا حتی ماه‌ها، در سلول انفرادی قرار گرفته‌اند؛ و از مراقبت‌های پزشکی برای درمان جراحات وارده در جریان اعتراضات یا در نتیجه شکنجه محروم شده‌اند.

دیگر روش‌های مستندشده‌ی اعمال شکنجه شامل برهنه کردن زندانیان و

پاشیدن آب سرد بر بدنشان و قرار دادن زندانیان در معرض سرما یا گرمای شدید و/ یا بمباران آنها با نور یا صدا، کشیدن ناخن انگشتان دست و پا، پاشیدن اسپری فلفل، تجویز اجباری مواد شیمیایی، شوک الکتریکی، القای حس خفگی با آب، و اعدام‌های نمایشی بوده است.

اطلاعات دریافتی توسط عفو بین‌الملل از منابع دست اول همچنین نشان می‌دهد که بازجویان و مسئولان زندانها بازداشت‌شدگان مرد را مورد خشونت جنسی، از جمله برهنه سازی اجباری، دشنام‌های جنسی، پاشیدن اسپری فلفل به ناحیه دستگاه تناسلی و وارد آوردن شوک الکتریکی به بیضه‌ها قرار داده‌اند.

یکی از آسیب دیدگان از استان خراسان رضوی که تحت شکنجه‌ی القای حس خفگی با آب قرار گرفته بود به عفو بین‌الملل گفت: «[بازجویان] یک حوله را خیس می‌کردند و می‌گذاشتند روی صورتم و آرام آرام روی حوله آب می‌ریختند. حالت خفگی به من دست می‌داد. یک چند دقیقه که این طوری بود دست و پا می‌زدم و حوله را برمی‌داشتند. نیم ساعت بعد که حالم جا می‌آمد، دوباره همان کار را انجام می‌دادند. مشت و لگد و فحاشی کار کاملاً عادی‌شان بود. سه دفعه هم با کابل برق به کف پايم زدند.»

مردی که در معرض شوک الکتریکی قرار گرفته بود، بازگو کرد: «بدترین شکنجه‌ای که من را کردند شوک الکتریکی بود ... انگار یک مرتبه میلیون‌ها سوزن در تمام بدنم وارد می‌شد. اگر حرف نمی‌زدم و مقاومت می‌کردم، ولتاژ را بالا می‌بردند. تمام بدنم شدید می‌لرزید و در کل بدنم سوزش شدید و وحشتناکی حس می‌کردم ... این شکنجه به سلامت روانی و جسمی من آسیب‌های ماندگار زده است. هنوز هم نمی‌تونم شب‌ها بخوابم و سردردهای عجیب دارم.»

یکی از آسیب‌دیدگان از استان تهران که به شیوه‌ای دردناک - که بازجویانش به آن «جوجه کباب» می‌گفتند - از دست‌ها و پاهايش در حالت معلق از یک میله آویزان شده بود، به عفو بین‌الملل گفت: «همه وزن بدنم روی مچ دستم بود و واقعاً درد داشت. نمی‌دانم خوابم می‌برد یا از درد بی‌هوش می‌شدم. از فشار در خودم ادرار می‌کردم ... خانواده‌ام می‌دانند که شکنجه شدم ولی نمی‌دانند چه جوری. بغض دارم چون برای هیچ کسی نمی‌توانم تعریف کنم.»

در تمام موارد مستند شده توسط عفو بین‌الملل، آسیب دیدگان

همچنین اشکال مختلف شکنجه روانی را با هدف اخذ «اعترافات» اجباری گزارش کرده‌اند، از جمله استفاده از اهانت‌های لفظی تحقیرآمیز و فحاشی؛ ارباب و آزار و اذیت اعضای خانواده؛ تهدید به دستگیری، شکنجه، قتل یا اشکال دیگر آسیب رساندن به اعضای خانواده، از جمله همسران یا والدین مسن آنها؛ و تهدید به تجاوز به بازداشت‌شدگان یا به بستگان زن در خانواده‌هایشان.

ناپدیدسازی قهری

تحقیقات سازمان عفو بین‌الملل نشان می‌دهد که بسیاری از بازداشت‌شدگان برای هفته‌ها یا حتی ماه‌ها مورد ناپدیدسازی قهری قرار گرفته‌اند. این قربانیان در مکان‌های نامعلومی که توسط نهادهای امنیتی و اطلاعاتی از جمله وزارت اطلاعات یا سپاه پاسداران اداره می‌شوند، نگه داشته شده‌اند. سایر بازداشت‌شدگان در زندانهای پرازدحام یا پاسگاه‌های پلیس، پادگان‌های نظامی، سالن‌های ورزشی و مدارس تحت بازداشت مانده‌اند.

در روزها، هفته‌ها و ماه‌های پس از اعتراضات، بستگان نگران بسیاری به عفو بین‌الملل اطلاع دادند که برای پیگیری وضعیت و محل نگهداری عزیزانشان به بیمارستان‌ها، سردخانه‌ها، کلانتری‌ها، دادسراها، دادگاه‌ها، زندان‌ها و سایر مراکز بازداشت شناخته شده مراجعه کرده‌اند، اما مقامات از ارائه اطلاعات به آنها خودداری کرده و آنها را تهدید کرده‌اند که اگر همچنان به جستجوی اطلاعات ادامه دهند یا علناً درباره عزیزان ناپدیدشده‌شان صحبت کنند، دستگیر خواهند شد.

در یک مورد مستند شده توسط عفو بین‌الملل، مقامات ایران یکی از اعضای خانواده‌ی دو نفر از ناپدیدشدگان قهری را به جرم پرسش‌گری درباره سرنوشت و محل نگهداری عزیزانش دستگیر کرده‌اند.

عفو بین‌الملل همچنین از سه مورد جرم ادامه‌دار ناپدیدسازی قهری که در آن مقامات همچنان سرنوشت و محل نگهداری این افراد را از خانواده‌هایشان مخفی می‌کنند آگاه است. این موارد شامل دو برادر با نام‌های مهدی رودباریان و مصطفی رودباریان از ماهشهر در استان خوزستان است.

روش شناسی

یافته‌های گزارش عفو بین‌الملل بر پایه مصاحبه‌های عمیق با ۶۰ نفر

از قربانیان و یا بستگان و نزدیکان قربانیان دستگیری‌های خودسرانه، ناپدیدسازی‌های قهری و شکنجه و سایر بدرفتاریها، دو نفر از معترضان که در خفا به‌سر می‌برند، و ۱۴ فرد آگاه دیگر و همچنین اطلاعات دریافتی از طریق پیام‌های کتبی ارسال شده از سوی چند صد نفر از داخل کشور است. عفو بین‌الملل همچنان اسناد و شواهد دیگری چون فیلم‌های ویدئویی، بیانیه‌های رسمی و اسناد دادگاه‌ها را مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار داده است.

متن کامل گزارش عفو بین‌الملل در لینک زیر در دسترس است:

[گزارش عفو بین‌الملل از شکنجه در ایران](#)

برگرفته از سایت ایران امروز

فراخوان به گردهم آئی در پاریس، شنبه ۵ سپتامبر

برای آزادی زندانیان سیاسی، لغو احکام اعدام و پشتیبانی از مبارزات کارگران!

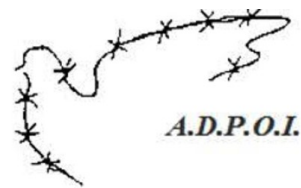
از ساعت 16 تا 18

میدان حقوق بشر، تروکادرو، پاریس

Parvis des droits de l'Homme

Paris 16, Place Trocadéro

بیش از چهار دهه از عمر ننگین جمهوری اسلامی ایران میگذرد. جمهوری اسلامی از همان اولین روزهای حاکم شدن از حربه زندان، شکنجه و اعدام، برای مرعوب کردن توده ها و قلع و قمع مردم و اپوزیسیون مخالف نظام بصورت سیستماتیک استفاده کرده و می کند. در شرایط فعلی، بحرانی همه جانبه و چند وجهی نظام ناکارآمد را در حوزه های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی فلج کرده است. مبارزه و مقاومت مردم عاصی از گرسنگی، کرونا و استبداد در اشکال مختلف علیه وضعیت موجود همچنان ادامه دارد. در خاورمیانه نیز شاهد تظاهرات مردم جان به لب رسیده لبنان علیه دولت رانت خوار، فاسد، ورشکسته و اسلام سیاسی و در راس آن حزب الله لبنان هستیم و دست تظاهر کنندگان لبنان برای آزادی و برابری را به گرمی میفشاریم و از مبارزاتشان پشتیبانی می کنیم.

امروز کارگران، معلمان، زنان، دانشجویان، فرودستان شهری، کشاورزان و فعالین مدنی در کنار نویسندگان و هنرمندان برای احقاق حقوق خویش و برای آزادی و برابری و علیه زندان، شکنجه و اعدام پیکار میکنند و براین باورند که بدون آگاهی و ساماندهی خویش در محیط کار و زندگی به رهایی و دمکراسی نخواهند رسید.

بیش از ۴۳ اعتصاب کارگری، اعتصاب کارکنان، پرستاران و کادر بهداشت، کارگران و کارکنان شرکت نفت و همچنین اعتصاب شکوهمند کارگران هفت تپه با همراهی بسیاری از خانواده ها در هفتاد مین روز اعتصاب همچنان در هوای سوزان ۵۰ درجه و علیرغم خطر مبتلا شدن به ویروس کرونا، برای خلع ید از خصوصی سازی و دیگر خواست هایشان، از جمله حق تشکل، دریافت حقوق معوقه و بازگرداندن کارگران اخراجی به کار و ادامه دارد.

رژیم سرکوب، غارت و چپاول و شکنجه جمهوری اسلامی در کنار زندان و اعدام از حربه تهدید علیه خانواده های زندانیان سیاسی استفاده کرده و زندانیان را در بدترین شرایط تحت فشار و ضرب و شتم قرار داده است. بسیاری از زندانیان سیاسی در زندان های تهران، اهواز، ارومیه، زنجان، مشهد و... به ویروس کرونا مبتلا شده اند و بعضا بعلت وخامت حال شان به بیمارستان منتقل شده اند. جمهوری اسلامی وا مانده و درمانده در برابر مقاومت و مبارزه شهروندان ایران کمر به نابودی زندانیان سیاسی بسته است. اعدام دو زندانی سیاسی، هدایت عبدالله پور و مصطفی سلیمی در هفته های اخیر زنگ خطری علیه جان زندانیان محکوم به اعدام خیزش دی ماه ۹۶ و آبان ۹۸ است. هم چنین در روزهای گذشته رژیم با شلیک هجده گلوله به خانه محمد خنیفر، نماینده کارگران هفت تپه اقدام به ترور او نمود که خوشبختانه این ترور ناموفق ماند. این حادثه ما را بیشتر نگران جان کارگران اعتصابی می سازد.

فراموش نکنیم که در همین روز ها در سال ۶۷ بدستور خمینی جلاد هزاران زندانی سیاسی محکوم به حبس را دوباره در بیدادگاه های اسلامی که فقط چند دقیقه طول میکشید به اعدام محکوم کرده و بدار آویختند تا خیال شان از مقاومت زندانیان سیاسی راحت شود. اما امروز نسل دیگری نه فقط در کارخانه، مدرسه، دانشگاه، در خیابان ها و محل کار، بلکه حتا در زندان و در شکنجه گاه ها با مبارزه و مقاومت خود، رژیم را به چالش کشیده اند.

کینه رژیم اسلامی از زندانیان سیاسی را دست کم نگیریم و یک صدا برای آزادی بدون قید و شرط همه زندانیان سیاسی بکوشیم. ویروس کرونا و رژیم اسلامی بدتر از کرونا جان زندانیان سیاسی را تهدید میکند، با حمایت خود متحدان از مبارزات کارگران و سایر اقشار مردم برای حقوق و خواسته های سیاسی و معیشتی شان حمایت کنیم و صدای دادخواهی زندانیان سیاسی باشیم.

ما بعنوان نهادهای امضاکننده این بیانیه در تاریخ ۵ سپتامبر ۲۰۲۰ در سالگرد قتل عام زندانیان سیاسی در دهه ۶۰ و تابستان ۶۷ در شهرهای مختلف جهان برای گرامیداشت کشته شدگان چهار دهه اخیر، علیه فراموشی و برای دادخواهی اقدام به برگزاری آکسیون های خیابانی هم زمان خواهیم نمود.

برای آزادی کلیه زندانیان سیاسی- عقیدتی در
ایران!

برای لغو حکم اعدام و توقف شکنجه در زندان ها!

گردهم آئی، پاریس، میدان حقوق بشر، تروکادرو

شنبه 5 سپتامبر 2020، از ساعت 16 تا 18

Parvis des Droits de l'homme

Paris 16, TROCADERO

(لطفا با ماسک)

انجمن دفاع از زندانیان سیاسی و عقیدتی در ایران
- پاریس

با پشتیبانی "همبستگی سوسیالیستی با کارگران ایران"، فرانسه

"اتحاد بین الملل در حمایت از کارگران ایران" - پاریس

اسامی نهادهای شرکت کننده در آکسیون مشترک در کشورهای مختلف :

اتحاد نیروهای دمکراتیک ایرانی- سوئیس

آلترناتیو سوسیالیستی ایران- لندن

انجمن دفاع از زندانیان سیاسی و عقیدتی در ایران - پاریس

انجمن پناهندگان ایرانی - گوتنبرگ

جمعی از فعالان اجتماعی - سیاسی و پناهندگان - گوتنبرگ - سوئد

زنان مستقل کلن - آلمان

شورای همبستگی با مبارزات مردم ایران- لندن

شورای همبستگی پناهجویان و پناهندگان ایرانی در ترکیه

شورای حمایت از مبارزات آزادی خواهانه مردم در ایران - استکهلم

کانون کنشگران دمکرات و سوسیالیست ها نوfer

کانون پناهندگان سیاسی ایران- برلین

کانون پشتیبانی از مبارزات مردم ایران- وین

کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید)
کارزار دفاع از جنبش‌های اجتماعی در ایران- ونکوور
کمیته دفاع از زندانیان سیاسی در ایران- برلین
کمیته دفاع از زندانیان سیاسی ایران در دانمارک
کمیته یادمان جانباختگان راه آزادی و سوسیالیسم- ونکوور
کمیته یادمان کشتار زندانیان سیاسی دهه 60 در ایران- مونترال-
کانادا

کمیته همبستگی با مبارزات مردم ایران (فرانکفورت)
کمیته دفاع از مبارزات مردم ایران - سوئیس
کنشگران سیاسی ایران- لس آنجلس
گروه همبستگی ایرانی- آلمانی شهر اشتوتگارت
همبستگی با مبارزات مردم ایران- سوئیس
adpoi@yahoo.com